

ELISE #3

Elise van Westenbrugge-Bilardie (1986) is constructeur bij IMd Raadgevende Ingenieurs in Rotterdam en lid van YouCon, de vereniging van jonge constructeurs. In haar column geeft zij haar visie op het (jonge) constructeursschap en ontwikkelingen in de dagelijkse bouwpraktijk. Reacties kunnen naar bms@bouwenmetstaal.nl en/of e.vanwestenbrugge@imdbv.nl.

Foto: Meriska Stieber

Indrukken in de bouw

Het gebeurt in een fractie van een seconde, zonder dat je er erg in hebt. Je ontmoet iemand, bij een vergadering of op een verjaardag, en op basis van uiterlijke kenmerken zijn wij in staat om direct een beeld te vormen. Daarmee bepalen we of wij diegene aardig, slim, arrogant enzovoort vinden. Knap van ons brein, echter niet altijd zinvol en soms contraproductief. Want vervolgens bepalen we met dat beeld hoe we reageren.

Zo was ik op een seminar voor constructeurs over dit onderwerp. De spreker kwam vooraf verontschuldigend naar mij toe met de mededeling dat de avond specifiek op mannen was gericht, omdat ze geen vrouwen had verwacht. Wat zegt dat over de bouw? Sinds die avond weet ik dat ik als vrouw van 1,52 m onder de 30 jaar eigenlijk al met 3-0 achtersta als ik bij een zakelijke bespreking binnenstap. Ik probeer me daar maar niet al te druk over te maken, want na die 0,25 seconde heb ik nu alle tijd om daar verandering in aan te brengen.

De indruk, het gevoel dat je achterlaat bij mensen wordt steeds belangrijker. Schreef je vroeger nog een offerte uit om nieuw werk binnen te halen, de laatste jaren is het creëren van werk uit werk veel belangrijker geworden. Het achterlaten van een goede indruk daarbij is dan ook uiterst essentieel. Ook komen steeds meer adviesaanvragen binnen via Europese aanbestedingen en tenders. Juist bij dialogorondes en *pre-bid-meetings*, of wat men allemaal wel niet bedacht heeft om kennis te maken met de opdrachtgever, is impressie erg belangrijk.

De bouwsector in het algemeen laat zo'n goede indruk niet achter in de maatschappij. Jammer, want er worden wel uitzonderlijke presta-

ties geleverd. De bouwfraude ligt weliswaar al wat jaren achter ons, maar bouwbudgetoverschrijdingen van grote overheidsprojecten, en ongelukken, zoals de omgevallen bouwkranen in Alphen en de gesprongen waterleiding bij het VU in Amsterdam, gaan niet onopgemerkt voorbij. Er zijn talloze redenen voor al dit falen, maar feit is dat de bouw in steeds meer vakjes wordt opgedeeld. Driftig worden verantwoordelijkheden van het ene naar het andere vakje geschoven. Die vakjes plus het gegeven dat de noodzaak voor de aanwezigheid van echte inhoudelijke kennis steeds meer naar de achtergrond verdwijnt, is vaak ook een reden van dat falen.

In het *Compendium Aanpak Constructieve Veiligheid* van 2011 werd voorgesteld om fouten tijdens de bouwfase te voorkomen door een engineeringscoördinator aan te stellen. Van diegene, die door de aannemer moet worden aangesteld, wordt verwacht dat hij controleert of de bouwdelen onderling goed op elkaar aansluiten en koppelingen goed worden afgestemd op de uitgangspunten van het constructief ontwerp. Een echte inhoudelijke beoordeling dus. Bij een aantal projecten werk ik met zo'n engineeringscoördinator. Mijn ervaring is dat een inhoudelijke controle lang niet altijd plaatsvindt. Ik sprak laatst een werkvoorbereider die zei: 'Ik ben ook alleen maar een doorgeefluik.' Dus ja, er zijn wel maatregelen getroffen om fouten te voorkomen, maar in de praktijk kan het echt een stuk beter.

Constructieve veiligheid? Daar schort het dus nog wel eens aan. Iedereen moet, in zijn of haar eigen vakje, verantwoordelijkheid nemen! Dat is mijn indruk.

Elise